

TWEEDE UUR

We kunnen de hogere geestelijke wezens niet zien, omdat wij zelf in de weg staan of zijn. Ik heb een spreuk meegebracht, waarin in beelden wordt getoond, wat wij met het denken zouden moeten doen, opdat het zich zo vormt dat het ten eerste gespiritualiseerd wordt, maar dan nog verder tot een vermogen ontwikkeld wordt om de geestelijke wereld waar te nemen. Omdat het in beelden gegeven wordt, werkt het zeer vreemd. Je zou het ook begripsmatig kunnen omschrijven, en dat kan je op veel plaatsen vinden – hoe je met het denken in de meditatie zou moeten omgaan, opdat het zich zo omvormt, dat het tot oog voor de geest wordt. Maar hier staat het in beelden, en omdat het beelden zijn, werkt het op een andere manier op ons. Wij hebben hier twee mogelijkheden: enerzijds, dat we door het beeld kunnen weten, wat met het denken wordt gedaan, en anderzijds, dat we door de meditatie ook werkelijk proberen dit te doen.

*Fange den Falter
Sende ihn in eisige Höhen
Wo die Weltenträume walten.
Wird er dir zum Vogel
Dann hast du der Arbeit Hälfte vollbracht.*

*Vang de vlinder
Zend hem naar ijzige hoogten
Waar de werelddromen heersen.
Wordt hij jou tot vogel
Dan heb je de helft van het werk volbracht.*

Dan komen de vijf vocalen : I A O U E

*Den Vogel tauche in Meerestiefen
Wo der Weltenwille wirkt.
Ertrinkt der Vogel
Dann bleibt dir noch zu tun
Die Vogelleiche im Feuer läuternd zu verbrennen.
Dann verzehr die Asche
Und du bist das Licht im Weltendunkel.*

*Dompel de vogel onder in de diepten van de zee
Waar de wereldwil werkt.
Verdrinkt de vogel
Dan blijft je nog te doen
Het vogellijkje in het vuur louterend te verbranden.
Verteer dan de as
En je bent het licht in het werelddonker.*

I - moeten we opvatten als 'nog in zich'
A - nu open je je naar de wereld en die zegt veel

Daar kunnen we dus opmerkzaamheid, medelijden, liefde, geweten
een plaats geven.

O – de engelen komen, geven de handen
U – de tweede Hiërarchie volgt, omstroomt je met licht
E – de eerste Hiërarchie komt en verbrandt je in het vuur.

De eerste oefening is een concentratie. We kunnen dat niet met de
hele spreuk doen, we nemen de eerste drie regels. Dat wil zeggen, we
nemen deze drie regels uitsluitend naar dat wat ze betekenen en wat
ze als beeld voorstellen. Niet betekenis in de zin van 'wat betekent het
geestelijk', maar eenvoudig: wat betekenen de woorden en wat is dan
het beeld – en daar concentreren we ons op. Dat is een oefening voor
de innerlijke opmerkzaamheid, daar wordt de opmerkzaamheid bij
een gedachte gehouden.

Vang de vlinder – het is duidelijk wat daar staat. Wat het verder betekent, dat is de vraag, maar dat is nu niet de vraag. Vang de vlinder, verder niets. Wat het verder voor een betekenis heeft, dat moet zich wijzen.

Zend hem naar ijzige hoogten, waar de werelddromen heersen.

(Er wordt gemediteerd).

We proberen het zo beeldend mogelijk voor te stellen – en dan concentratie.

(Er wordt gemediteerd)

Het eerste is, dat we hier de opmerkzaamheid nog meer moeten inspannen, omdat we zelf de inhoud tevoorschijn moeten brengen. Wanneer ik luister naar een andere persoon, spreekt deze, dat is dan gegeven, dan kan ik hem mijn opmerkzaamheid geven.

Maar nu is niets gegeven als ik het niet doe, daar moet ik zelf iets scheppen, en dat moet dan mijn opmerkzaamheid krijgen, gedurende een langere tijd. Dat is een ongewone bezigheid, dat is iets wat je normaal niet doet. Datgene wat je eerst zelf tevoorschijn brengt, is natuurlijk snel weer weg, vervloeit, gaat weer weg, je moet het er dus voortdurend weer laten zijn, maar dan ook nog aanschouwen of beleven – en dat is de concentratie.

Neem ik iets uiterlijks, een steen bij voorbeeld, dan is dit het object. Dan is het veel makkelijker, daarop de opmerkzaamheid te concentreren. Nu is er niets, alleen alles wat ik niet wil, allerlei gedachten die ik niet wil denken, zijn er, en wat ik denken wil dat moet ik dus met kracht tevoorschijn brengen. Maar wanneer het dan tevoorschijn gebracht is, blijft het niet. Ik moet er voortdurend voor zorgen, dat het blijft en dat ik mijzelf niet in een soort routine begeef en dan toch weer in een andere laag afdwaal.

Dat was het eerste. En het tweede is: wanneer we deze beelden vormen, komt er nog iets bij, maar misschien kan ik dat van jullie horen.

Deelneemster: Mij is in ieder geval opgevallen, dat door deze activiteit van het zelf scheppen er geen andere gedachten waren zoals anders. Het was werkelijk dit beeld, zoals de vlinder in het ijs stil staat. En dat is mij pas achteraf opgevallen. Door de hoge concentratie waren er geen andere gedachten, behalve steeds weer dit beeld naar boven halen, want dat is gekomen en gegaan. En het was heel gemakkelijk. Het was alsof er een bescherming was.

Deelnemer: Het zijn eigenlijk gebeurtenissen, dus 'ik vang', het is geen star beeld, het zijn beweeglijke beelden, ik vang, ik zend hem, waar de werelddromen heersen; werelddromen is tamelijk moeilijk voor te stellen. Maar het was voor mij niet iets stars, het was iets bewegelijks, maar niettemin was het er.

Deelneemster opnieuw: Het was niets stars, maar ik heb hem niet gevangen. Zijn de werelddromen, is daar de astrale wereld bedoeld?

Ik laat dat buiten beschouwing, wat het betekent, en verwacht dat het zichzelf uitspreekt. En zolang het beeld is, spreekt het zich eigenlijk niet in gedachten, maar meer in gevoelsvormen uit.

Deelneemster: Je hebt gevraagd wat er nog bij komt. Ik heb geen gedachten gevormd, maar een beeld, en daar had ik al mijn fantasie voor nodig, om dat te kunnen vormen.

Waarbij dat, wat je je überhaupt niet kunt voorstellen, moeilijk voor te stellen was. Dat is dit 'werelddromen', dat is niet eenvoudig te vormen. 'Vang de vlinder' kan je je beter voorstellen.

Deelneemster: Ik vond ook interessant, hoe dat met de fantasie dan gaat. Het eerste, met het 'vlinder vangen', daar kan je goed meekomen, maar met 'Ik zend hem naar ijzige hoogten', daar kan je niet aan herinneringen aanknopen, daar moet je werkelijk loslaten en eenvoudig helemaal fantaseren. Voor mij is het gevaar dat ik me te veel aan echte vlinders herinner, maar bij deze overgang kan je niets uit de herinnering halen. Want 'de werelddromen' dat heeft ook niets fysieks, het is een overgang.

Deelnemer: Ik heb eigenlijk steeds de moeilijkheid gehad, dat ik een grote hoeveelheid beelden bij de woorden ontwikkel en dat ik voor dat, wat het begrip van de woorden is, ik zou zeggen van woord tot woord of van alinea tot alinea, eigenlijk steeds nieuwe beelden moet vinden, die ik niet alle tegelijkertijd in het bewustzijn kan hebben. Ik moet steeds in een heen en weer tussen de beelden zijn, omdat ik duidelijk heb ervaren, dat het enkele beeld op de één of andere manier niet is wat ik eigenlijk zoek, maar het samenzijn van deze beelden.

Steeds weer onderzoeken: is dat nu ook het beeld dat bij de overeenkomstige woorden hoort? Daar heb ik dan al gemerkt, dat ik steeds in een heen en weer ben tussen het scheppen van het beeld, dus het voorstellende denken, en het niet-voorstellende denken. Mijn vraag zou dan nu zijn, of het dan zo bedoeld is, dat het niet vormende denken in de oefening toch maar moet zwijgen en je zo mogelijk helemaal bij het beeld blijft, wat je hebt gemaakt?

Ja, er is een overeenkomst met het beeld van de cirkel, waar we het beeld van de cirkel hebben, maar we hebben natuurlijk vele cirkels en niet een enkele cirkel – maar dat is een eenvoudig beeld, daar kan je ook niet zeggen, ik kan daar veel beelden maken. Ik kan wel veel beelden maken, maar het blijft altijd cirkel. Maar al deze variaties van cirkels komen in één begrip samen. Dus eerst hebben we geprobeerd om ons meer op de betekenis van de woorden te concentreren, maar niet op de diepere betekenis, maar zuiver op: Wat staat daar eigenlijk? Dat was de eerste concentratie. En het tweede was de vorming van het beeld. Je moet je eigenlijk langzamerhand voorstellen, dat er beelden zijn, die niet als foto's zijn, maar die beeld zijn zoals het beeld van de cirkel beeld is, maar niet vastgelegd. Dus dat je een beeld kunt vormen, dat alle beelden eigenlijk in zich heeft, en dat is dan toch weer betekenis.

Deelneemster: Een begrip van de vlinder?

Het geheel, niet alleen de vlinder, maar 'Vang de vlinder'. Dat betekent iets. We zullen alle verschillende voorstellingen kunnen vormen, en toch behoren alle voorstellingen bij deze zin. En als we ons